

Καὶ μία νιὰ ἀφρίζει,
 Καὶ τ' ὄνομά σου βρίζει,
 Καὶ σὲ καταφρονεῖ.
 Ἐς τὴν γνῶσιν τῆς ἰπαινεῖται,
 Ταῖς χάραϊς σου ἀρνεῖται,
 Τοὺς νόμους σου πατεῖ.

Καὶ ἔς ὅλαις ταῖς γλυκαῖς σου
 Ἐκείναις προσταγαῖς σου,
 Ἡ ἄγρι ἀποστατεῖ.

Δὲν ξεύρω, τί νομίζει.

Δὲν ξεύρω, τί ἐλπίζει,

Καὶ ποῖαν Θεὸν τιμᾷ.

Κ' ἐσένα τὴν μεγάλη

Μὲ ὅλα σου τὰ κάλλη

Τολμᾷ καὶ βλασφημᾷ.

Ἄχ, στείλε τὸν φρικτὸν σου,

Καὶ φλογερὸν υἱὸν σου,

Μὲ ὅλην τὴν φωτιάν.

Τὸ σῶμά τῆς ν' ἀνάψη,

Σὰν Θειάφι νὰ τὸ κάψη

Εὐθύς μὲ μιὰν ματιάν.

uuuuuu

66. Ἄν τὸν Ἔρωτ' ἀθετήσης,
 Καὶ τοὺς νόμους τοῦ πατήσης,
 Καὶ τολμήσης ν' ἀρνηθῆς,